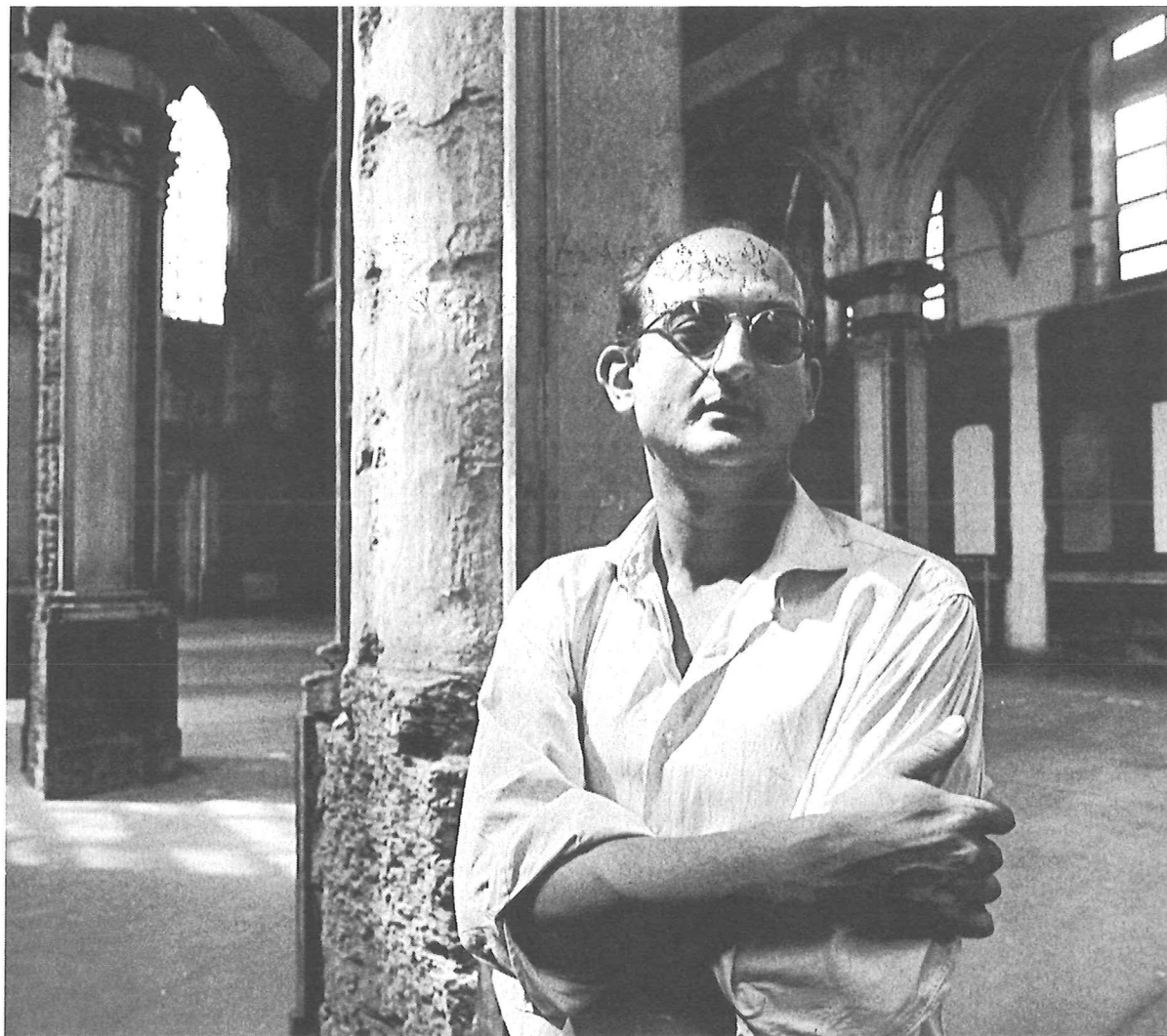

Eerder coach dan regisseur

Jappe Claes' herwaardering van de pure emotionaliteit

Jappe Claes, huisvast regisseur van Theater Teater, een liefhebbersgezelschap in Mechelen, dat met produkties als *Kamers* en *Wanja*, *Wanja* professioneel Vlaanderen uitdaagt. Jappe Claes van Arca ook, die samen met Jos Verbist bouwt aan een nieuw ensemble in het spoor van grote repertoiregezelschappen. Jappe Claes van Blauwe Maandag straks, waar hij als acteur, regisseur en co-artistic leider aan verbonden wordt. Een bespreking van zijn Arca-afscheid *Platonov* van Tsjechow en een gesprek.

Jappe Claes —
Foto Peter Lorré

Het verhaal van vele theatermensen begint bij de opstand. Opstand tegen de ouders die een theatercarrière niet zien zitten. Ook Jappe Claes moest eerst studeren, chemie in Leuven, zonder resultaat, want hij trok elke avond terug naar Tienen om er bij liefhebberskringen te spelen. "Scheikunde," vertelt Jappe Claes in de loge van de *Usine à Vapeur* (de eigen ruimte van Theater Teater), "vertoont veel verwantschap met theater: je voegt allerlei dingen samen en daar ontstaat iets uit. Je creëert iets, er hangt elektriciteit in de lucht. Maar het kan ook mislukken. Net zoals koken, een andere hobby van mij."

Na twee kandidaturen in vier jaar stapte hij naar het conservatorium in Brussel waar hij les kreeg van een aantal mensen die blijvende sporen

zouden leggen: Mimi Crombecq, de eerste adept van Lea Daan, die hem aandacht voor en bewustzijn van het lichaam bijbrengt, maar vooral Senne Rouffaer, Jan Decorte en Walter Moeremans. "Senne kan, door zijn enorme geestdrift, iemands grenzen verleggen: hij axeert alles op het vinden van je eigen authenticiteit. Hij kan ook prachtig een dialoog ontleiden, en tonen hoe die in elkaar zit. Het is zoals met Latijn, je leert een logica ontwikkelen binnen een theatertekst. Met Jan Decorte kregen we een totaal nieuwe lezing van stukken. Hij introduceerde de Duitse aanpak, met als model de Schaubühne. Dat was drie jaar vóór *Maria Magdalena*, een zeer belangrijke datum in het Vlaams theater.

Na het conservatorium combineert

Claes legerdienst met een jaarcontract bij Bent, en trekt dan naar het NTG waar hij als free-lancer meespeelt in o.a. *Priester Daens*, *Woyzeck* en *Klassevijand*.

"Aanvankelijk leerde ik er veel, maar na een paar seizoenen zie je de clichés opdoemen die meegesleept worden van rol naar rol. Dat kan niet, dacht ik. Regisseurs kwamen opzetten met vooraf bedachte mise-en-scènes. Intuïtief dacht ik opnieuw: dat kan niet. De authenticiteit waarover Senne het altijd had, werd hier niet bereikt, of toch heel zelden. Ik geloofde er niet meer in. Pol De Hert en Herman Gilis die bij Arca begonnen waren, boden me toen een rol aan in *Clavigo* van Goethe (*Etcetera 2*). Er ging een wereld voor mij open. Het repetitieproces was volledig verschil-